

for Fæste paa det Bilskaar at faa Beløbet ansat til $\frac{1}{10}$ af hele Summen i Stedet for at ansætte Beløbet til $\frac{1}{6}$, som den højtærede Minister vil have. Der kan her gøres den Indvending, at Statens Penge komme til at staa noget mere usikkert, og det er ganske rigtigt, men det maa ikke glemmes, at det er gode Huse, disse Penge blive satte i, Huse, som hidtil have været allermindst berørt af de svingende Konjunkturer. Der næst er det Hus, hvor ikke Her eller Povl komme til at bo, enten de ere saadan eller anderledes, nej, det er Huse, hvor de dygtigste, mest arbejdsomme og mest hæderlige Arbejdere komme til at bo. Man behøver blot at spørge Kreditforeningerne, hvorledes det er gaaet med de Ejendomme, der besiddes af hæderlige og dygtige Arbejdere, om der er sat store Summer til paa dem. Det er ikke værd at lægge Skjul paa, at Husmandskreditforeningerne, skønt de kun maa laane indtil Halvdelen af Vurderingssummen, dog alligevel undertiden komme til at laane over Halvdelen af Ejendommens Værdi i Handel og Wandel, idet de ved Salg ikke kunne koste, hvad de ere vurderede til (Modsigelse). Ja, jeg indrømmer, at ikke alle de Huse, jeg har taksæret, ved Salg kunne naa til den Sum, som de ere vurderede til, men jeg paastaar, at Kreditforeningen ingen Sinds vil komme til at lide Tab paa disse, selv om de behøvs af daarlige Individuer. Naar vi derfor gaa ud fra den Forudsætning, at det er de bedste Landarbejdere, der komme til at bo i disse Huse, som maa siges at være de mest solide, og at disse Arbejdere skulle møde med en lille Kapital, saa er Statskassens Risiko ikke synderlig stor, og jeg er vis paa, at de Tab, der her kunde være Tale om for Statskassen, er det ikke værd at tale om. Jeg vil haabe, at der, før dette Forslag forlader Folketinget, paa dette Omvaade skal være fket Forandringer, der i hvert Fald gaa lige saa vidt, som Kommissionens Flertal er gaaet.

Angaaende de øvrige Paragraffer skal jeg ikke udtale mig videre. Der kunde nok være et og andet at sige om dem, idet de paa enkelte Punkter ere afvigende fra Kommissionens Forslag, men jeg finder dog, at dette er mindre væsentligt. Da jeg ser, at Tiden er streken en Del frem, skal jeg slutte med at udtale en Beklagelse over, at den højtærede Minister har behøvet 4 Maanedere for at faa dette Forslag færdigt til at lægge frem for Rigsdagen. Det er ca. 4 Maanedere, siden Landbokommissionen afgav sin Betænkning, og jeg havde derfor haabet, at den højtærede Minister paa kortere Tid

havde været færdig med at forberede sit Forslag. Hvis Forslaget skal gennemføres i denne Samling, ere vi allerede nu saa langt fremme, at Udfigterne dertil i hvert Fald nu ere mindre, end de vilde have været, hvis vi havde faaet Forslaget for en Maaned eller et Par Maanedere siden. Jeg har imidlertid det Haab, at det skal kunne lykkes at faa Forslaget saa betids oversendt til Landstinget, saa at der ingen Grund skal være for dette Ting til at slyde Forslaget til Side og sige, at der ikke er Tid til at behandle det. Jeg ønsker ikke, at Forslaget skal jaffes igennem, og ser godt, at det er nødvendigt at faa Forslaget sendt i Udvalg, men jeg maa forudsætte, at lige saa vist som den højtærede Minister har kendt Kommissionens Forslag i 4 Maanedere, lige saa vist har hvert Medlem i Tingene kendt det i 4 Maanedere, og da dog Ministerens Forslag i sine Grundtræk er bygget paa Kommissionens Forslag, maa de enkelte Medlemmer jo være klare over, hvilke Forandringer de ønske indførte i den højtærede Ministers Forslag, og være klare over, hvorvidt de kunne følge det, eller hvorvidt de kunne følge Kommissionens Flertal, eller om de have andre Forslag at stille. Idet jeg altsaa antager, at ærede Medlemmer have gjort sig deres Stilling klar og hurtigt kunne tage Standpunkt til Forslaget, er der Haab om, at vi i Løbet af meget kort Tid, i Løbet af et Par Maanedere kunne faa det oversendt til Landstinget. Og sfter det, vil Landstinget kunne faa den tilbørlige Tid til at gaa det over, da det jo har haft lige saa lang Tid til at følge Forslaget i, det høje Landsting har jo haft Betænkningen og kan jo ogsaa følge nøje med det Arbejde, Forslaget undergaar i den Tid, det gennemgaar de forskellige Stadier her i Tinget. Jeg skal saa slutte med at udtale, at jeg har det Haab, at det maa lykkes os at faa dette Lovforslag gennemført, og jeg skulde ikke have det mindste imod, om det skulde lykkes Folketinget at faa det, affattet i en endnu bedre Skikkelse end Kommissionens Flertal. Jeg skulde gerne gaa med dertil. Jeg vilde ikke være det høje Folketing taknemmelig, om det kunde faa skillet større Tal op end det kunde gennemføre, men jeg vilde være det høje Ting taknemmeligt, og jeg vil haabe, at det vil behandle Sagen saaledes, at vi kunne faa noget ud af det foreliggende Forslag, saaledes at det kan vise sig at virke i det praktiske Liv og kunde blive til Gavn for de danske Landboforhold i Almindelighed og de danske Landarbejdere i særdeleshed.